

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in universam Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 157

Aristoteles

[S.l.], 1611

Capvt Quartvm

[urn:nbn:de:bsz:31-117375](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117375)

salis. qd. dicitur. Dicitur can. v. de specie vel generi
 vel numero differentibus non sunt particularia in
 subla. et nisi spectaret generalia dicitur habere
 suam quod illa de numero hoc de specie dicitur
 predicatur non efficiant duo si tracto universalis

APVI QUARTVM

DE ACCIDENTIBVS

Significationes Accidentis quas Porphyrius in hoc capite
 tenet etiam leguntur apud Boetium et prater illas notan-
 dam Accidens sapissime ita accipi ut opponatur
 substantie per se existenti quod aliqui vocant Acci-
 dens predicamentale eo quod analogice cor sit no-
 men predicamentis accidentium et describi potest
 esse id quod non existit per se et vel est Accidentis
 Inhesionis quod a. S. Thoma 2. pte. q. 77.
 a. 1. ad 2. describitur: Id quod aptum est esse in
 substantia Inhesionis. Aptum inquit quia formalis in-
 herentia non est de essentia Accidentis, ut
 ex existens. Id. Eucharistia patet in quo fa-
 ctus est unum cum accidentia non inhaerent in aliqua

Tota vel est: Accidens dicitur quod licet
ipso nullo modo duret, potest tamen
accidentem dicitur de tota. Deinde accipi-
tur accidens non minus sicut oppositum
significanti essentiam unius rei et vocari solent
accidens predicabile. Cuius sensus est in dicitur
accidens aliud quod extra eius essentiam est
sicut ut pili et pluma in auiibus &c. sicut
accidens dicitur ut albedo, calor, frigiditas
describitur, Logici a For. c. 7. Id quod
dentaliter de alio predicatur. Dividitur
duo membra: Primo in accidens proprium quod
raro vocatur etiam essentialis eo quod sicut
cui accidit essentia, de quo, in praec. c. satis dicitur.
Secundo in accidens commune seu contingens quod non
proveniat ex principijs rei essentialibus sed vel ex
extrinsecis causis rei communicatur vel ex pluribus
Individualium accidentium collectione et compo-
sitione provenit ut nigredo, albedo &c. et hoc accidens
si precise absque tota quibus contingenter convenit
concepiatur constituit. s. hoc a quatuor partibus

bili accidens proprie dicitur inseparabile quod secundum ordi-
 nationem naturae non potest abesse a substantia cuius est accidens, sed
 potest inueniri et realiter ab illa separari quamuis cogi-
 tationem ita ut illa separatur et ex tali separatione
 non liceat inferre illius ecessionem. Deon locum ita
 etiam hoc discrimen inter separationem Propriam et Acci-
 dentis inseparabilis annotat quod Propriam a nullo prope
 inferri potest naturaliter separari sine eius corrup-
 tione et quod eque necessario singularis conveniat esse
 eidem, et inseparabile a certis tantum Substantiis natura-
 libus auferri non potest ut albedo a ignis, et
 gravitas a corpus. Quamvis a pluribus alijs etiam natura-
 libus abque eorum destructione solent ac possunt re-
 spice separari ut albedo a pariete, et nigredo a
 locitate.

Fundem prope sensum habent
 3. Proprii descriptiones quarum prima est Accidens
 est quod adest et abest praeter Substantiam corruptis
 quod est 2. Accidens est quod contingit eidem inesse
 et non inesse. 3. Quod neque Genus est, neque Differen-
 tia, neque Species, neque Proprium, sed a. est in Substantia

subsistenti. hoc est. non existit qd de segeta sita.
sed inhaerens animi tacto. Circa quas diffinitio dicitur
primo eas accidenti primo intentionaliter semper
conuenire. De tacto non accipi rigore p[ro]p[ri]o
inhesionis tantum sed late qd o[mn]i eo cui aliquid ter-
dens contingens tanquam suo particulari conuenire
sive sit p[ro]p[ri]um inhesionis seu deo omniatio nis. tunc
3. Verba adesse et Inesse et Subsistere etiam late
accipi p[ro]ut deum significat quod conuenire aliter
per ex[em]plum de no[m]i[n]atio nem: quo sensu si-
lam et intellectum et amatum et uerbitam tunc
quam accidentia huius sibi predicabilia: adu[er]s[us] et
in s[er]u[er]e rebus nisi intellectui amatis uerbitis: in
tunc qua supra. a. b. uice. Idem u[er]u[m] u[er]u[m]
descriptionem notata sunt. Dico quanto uice
adesse et abesse Inesse et non Inesse non esse copulabile
ita rigore accipienda quasi eorum sensus est. huius
predicabile debere se ipsa inesse et conuenire p[ro]p[ri]o
sine e[ss]e corruptione. Mors. n. et combustio et
similia sane non possunt se ipsa abesse et inesse

Universale potest contingere predicabile et contra
genus enumerationis predicatum apud Aristoteli
eodem modo. Synonymi ut et sic loca reliqua consti-
bit. In contingenti enumerationis predicatum a loco
nullo loco citato et Tolito h. p. s. n. d. e. r. d. e.
scribitur inpta eodem doctrinam quod sic inest
possit non inest, vel sic non inest ut possit inest
Inest inquam hoc est suo modo convenire protibia
negationes et privationes. Italis convenire solum est.
Ita etiam Lophyriana descriptiones eadem
sententiam habeat.

Dubitant circa hoc caput Quibus a. s. possit
accidentia realia et interna ut calor et 2. r. g. g.
in istam universalem, comparatione eorum. Italis
quibus se ipsa et de facto non inhaerent. Ad
quod dubium ipsi negativè respondeat, accidentia
realia non esse universalis respectu illorum. Italis
nam in quibus se ipsa non existunt, n. g. ubi
strasti cognitum ac p. rationem relatam a
Christo et Adamum non habere rationem
dicabilis. Verum quia ista difficultas p. h. a. l.

in omni sensu et metaphysica est, quod ex p[ro]p[ri]et[ati]bus
 Conimb. apparet. Idcirco ratio in aliam locum rationis
 atq[ue] intentionem iuxta faciem et planam ex co[n]t[ra]ditio[n]e
 + univ[er]salit[er] eadem rationem ad unam p[ro]p[ri]et[ati]m
 dicitur eadem accidentia. Et p[ro]p[ri]et[ati]s qualibet
 tam realia et intrinseca quam ratio ob extrinsecam
 denominationem fieri et esse p[ro]p[ri]et[ati]s univ[er]salia quam
 prima etiam ab unico dand[um] est Particulari abstr[act]o
 hinc et sic abstr[act]o habere unitatem et p[ro]p[ri]et[ati]m
 etiam p[ro]p[ri]et[ati]m cum r[ati]o[n]e rationis ad Possibilitatem
 etiam Particularia, posseq[ue] non min[us] p[ro]p[ri]et[ati]s univ[er]salia
 dici quam. n. g. e[is] sol[us] ab unico dand[um] est Individuo.
 Duo abstr[act]o p[ro]p[ri]et[ati]s univ[er]salia dicitur p[ro]p[ri]et[ati]s p[ro]p[ri]et[ati]s
 dicitur quam ad plures soles possibiles habet. Et p[ro]p[ri]et[ati]s
 dicitur p[ro]p[ri]et[ati]s univ[er]salia in coi applicatis supra
 p[ro]p[ri]et[ati]s a. b. eodem fere modo hinc quia p[ro]p[ri]et[ati]s
 dicitur quo superiorib[us] univ[er]salia accommodantur.

CAPIT. SECTVM.
DE COMPOSITIS HABITIBUS & DIFFE-
RENTIIS HABITIBUS VIVANTIVM.

Postquam Porphyrius singularium nomina signifi-
ca quam in praefatione pollicitus fuit. methodo utriusque
applicavit in hoc ultimo capite eadem inter se
ponendo singulorum differentiam et communiones et
convenientias inter se ostendit; Ita copiosius
et absq. commentario intelligi possit ab eo qui
haec omnia dicta sunt legerit et intellexerit.
Tantum notetur primo Porphyrius omnes spe-
cificas solas genericas Differentias & plures
habitus quas etiam Rationale recipit. sed
solum Proprium Specificum & quatuor unius
soli agnoscere quod sub finem capituli ad
accidente inseparabili determinat primo quod
Proprium uni soli speciei conveniat ut Nihilum
hominis; Sed Inseparabile fundens pluribus et non